

Bruksela, 15 listopada 2017 r.
(OR. en)

14263/17

FSTR 78
FC 87
REGIO 111
SOC 717
AGRISTR 104
PECHE 438
CADREFIN 115

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	15 listopada 2017 r.
Do:	Delegacje

Nr poprz. dok.:	13860/17
-----------------	----------

Dotyczy:	Synergie i uproszczenie w odniesieniu do polityki spójności na okres po roku 2020 – Konkluzje Rady (15 listopada 2017 r.)
----------	--

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie synergii i uproszczenia w odniesieniu do polityki spójności na okres po roku 2020, przyjęte przez Radę na posiedzeniu, które odbyło się w dniu 15 listopada 2017 r.

Konkluzje Rady w sprawie synergii i uproszczenia w odniesieniu do polityki spójności na okres po roku 2020

RADA UNII EUROPEJSKIEJ:

- (1) PRZYWOŁUJE swoje konkluzje z dnia 16 listopada 2016 r. pt. „Wyniki i nowe elementy polityki spójności i europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych”¹ oraz konkluzje z dnia 25 kwietnia 2017 r. pt. „Aby polityka spójności była bardziej skuteczna, użyteczna i widoczna dla naszych obywateli”²;
- (2) ODNOTOWUJE wnioski końcowe i zalecenia grupy wysokiego szczebla ds. uproszczenia dotyczące okresu po roku 2020³;
- (3) ZAUWAŻA, że wspomniane konkluzje Rady nie przesądzają o wyniku negocjacji w sprawie przyszłych wieloletnich ram finansowych UE ani przyszłych dyskusji na temat innych aspektów polityki spójności po roku 2020;

I. Synergie, komplementarność i harmonizacja

- (4) ZAUWAŻA, że poszczególne instrumenty budżetowe UE, w tym różne europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne, mają swoje konkretne zadania, jednak z instrumentów tych należy korzystać w sposób komplementarny i konsekwentny, aby osiągnąć cele UE; PODKREŚLA, że różne unijne instrumenty powinny wzajemnie się uzupełniać i w związku z tym WZYWA Komisję, by w ramach przygotowań do okresu po roku 2020 przeprowadziła dokładną analizę komplementarności i wzajemnego nakładania się zakresu zadań instrumentów UE, z myślą o zwiększeniu synergii między nimi;

¹ Dok. 14542/16.

² Dok. 8463/17.

³ http://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/publications/reports/2017/esif-simplification-hlg-proposal-for-policymakers-for-post-2020.

- (5) **PODKREŚLA**, że strukturę prawną europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, jak również innych odnośnych programów UE, należy od samego początku ustalać – w duchu lepszych uregulowań prawnych – z myślą o osiągnięciu synergii, spójności i komplementarności; jednocześnie trzeba także uwzględniać różne obszary polityki, do których odnoszą się poszczególne europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne;
- (6) **JEST ZDANIA**, że harmonizacja przepisów prowadząca do ich uproszczenia w obrębie instrumentów UE przyczyniłaby się, w stosownych przypadkach, do zwiększenia jasności przepisów dla beneficjentów, a tym samym do zmniejszenia obciążenia administracyjnego zarówno dla beneficjentów, jak i instytucji zarządzających funduszami;
- (7) **PODKREŚLA**, że podobne projekty powinny być traktowane w podobny sposób, niezależnie od źródła finansowania w ramach budżetu UE czy trybu zarządzania; **UWAŻA**, że dalsze uspoźnienie zasad finansowania jest również niezbędne w celu zapewnienia równych warunków działania w przypadku podobnych projektów w ramach różnych trybów zarządzania, także w odniesieniu do instrumentów finansowych;
- (8) **PODKREŚLA** zatem, że:
- Należy rozważyć na okres po roku 2020 sporządzenie uproszczonego, wspólnego, europejskiego pakietu podstawowych przepisów – niezależnie od trybu zarządzania – zgodnie z propozycją grupy wysokiego szczebla, przy czym takie uspoźnienie nie powinno w ramach żadnego trybu zarządzania ani instrumentu UE prowadzić do ustanowienia bardziej skomplikowanych przepisów; **PODKREŚLA** jednak, że przygotowanie do opracowania takich podstawowych przepisów powinno być przedmiotem konsultacji z państwami członkowskimi, regionami i ekspertami z odnośnych sektorów zgodnie z zasadami lepszych uregulowań prawnych;
 - Stosowanie niezbędnych dla funkcjonowania rynku wewnętrznego przepisów regulujących konkurencję i egzekwowanie ich przestrzegania powinny zapewniać – niezależnie od trybu zarządzania – spójne traktowanie podobnych projektów w ramach całego budżetu UE, przy jednoczesnym uwzględnieniu specyfiki sektora rolnictwa i sektora rybołówstwa;

II. Uproszczenie polityki spójności i europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w okresie po roku 2020

- (9) JEST ŚWIADOMA, że liczba i złożoność przepisów wprowadzonych na okres programowania obejmujący lata 2014–2020 wciąż stanowią wyzwanie dla beneficjentów i organów państw członkowskich; będzie również NADAL DĄŻYĆ do znacznego uproszczenia tych przepisów;
- (10) PODKREŚLA, że złożone i obszerne przepisy są jednym z głównych źródeł błędów i przyczyniają się do powstawania opóźnień w realizacji polityki spójności; podkreśla również, że uproszczenie tych przepisów, zarówno na szczeblu UE, jak i na szczeblu krajowym, pomogłoby wyeliminować takie błędy i opóźnienia, co z kolei zmniejszyłoby ryzyko finansowe i obciążenie administracyjne związane z błędami i korektami finansowymi;
- (11) KŁADZIE NACISK na potrzebę wyraźnego oddzielenia zadań, które należy realizować na szczeblu unijnym, i tych, które leżą w zakresie kompetencji krajowych, jak również na potrzebę ściślejszego przestrzegania – w oparciu o wzajemne zaufanie – zasady pomocniczości; POPIERA w tym kontekście skuteczne stosowanie podejścia opartego na jednolitej kontroli, które ogranicza obciążenie kontrolami zarówno beneficjentów, jak i administracji krajowych;
- (12) UZNAJE, że uproszczenie przepisów dotyczących wdrażania i kontroli stwarza możliwość położenia jeszcze większego nacisku na rezultaty, a tym samym przyczynia się zarówno do zwiększenia gospodarności, jak i skuteczności polityki;
- (13) W związku z tym Z APROBATĄ PRZYJMUJE fakt, że grupa wysokiego szczebla zaleciła wypracowanie znacznie prostszego i lepiej ukierunkowanego systemu realizacji na okres po roku 2020: system ten miałby ograniczyć obszerne prawodawstwo i wytyczne Komisji dotyczące europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, a tym samym poprawić efektywność i skuteczność tych funduszy oraz zapobiegać mikrozarządzaniu nimi na szczeblu UE;
- (14) WZYWA Komisję, by, w ramach przygotowywania wniosków ustawodawczych na okres po roku 2020, między innymi:

- a) opracowała we współpracy z państwami członkowskimi ramy prawne dotyczące okresu po roku 2020, ściśle stosując zasadę pomocniczości i zasadę proporcjonalności oraz koncentrując się na osiągnięciu znacznego, lecz ukierunkowanego ograniczenia zakresu i poziomu szczegółowości obowiązujących regulacji, przy jednoczesnym zapewnieniu, w miarę możliwości, stabilności i ciągłości już stosowanych systemów wdrażania;
- b) umożliwiła ciągłość działania organom wyznaczonym lub akredytowanym do wykonywania w latach 2014–2020 zadań w zakresie zarządzania, certyfikacji i kontroli, które to organy potwierdziły już zwoje zdolności w tym względzie; pozwoli to tym organom kontynuować prace – bez przerw lub opóźnień – w kolejnym okresie programowania;
- c) stworzyła lepsze warunki łączenia dotacji z instrumentami finansowymi i uprościła wdrażanie instrumentów finansowych przez zbliżenie przepisów do zwyczajowych praktyk rynku finansowego;
- d) podejmowała działania na rzecz wypracowania prostszego i bardziej spójnego systemu wskaźników umożliwiającego decydentom lepszą ocenę efektów wykorzystania różnych funduszy oraz uczenie się na podstawie własnych doświadczeń, przy jednoczesnym uwzględnianiu specyfiki tych funduszy i upraszczaniu sprawozdawczości;
- e) starała się opracować jednolity pakiet prostych, jasnych i nieobciążających przepisów dotyczących europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, a także rozważyła – w stosownych przypadkach – dalsze wzajemne uspoźnienie przepisów dotyczących europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z przepisami regulującymi inne instrumenty UE, przy uwzględnieniu potrzeby traktowania podobnych projektów w podobny sposób, jak również biorąc pod uwagę konkretne zadania, jakie – zgodnie z Traktatem – mają poszczególne fundusze;
- f) dokonała ponownej oceny roli umów i programów partnerstwa z myślą o zwiększeniu ich strategicznej wartości i uniknięciu powielania ich działań, przy uwzględnieniu doświadczeń i specyfiki poszczególnych państw członkowskich i regionów;
- g) kontynuowała zintegrowane podejście do programowania i wdrażania w ramach polityki spójności, łącznie z możliwością przygotowywania programów operacyjnych opartych na wielu funduszach, a także by zachęcała do stosowania takiego podejścia;

- h) rozważyła opracowanie bardziej ukierunkowanego i uproszczonego pakietu odpowiednich warunków wstępnych i przeanalizowała, czy i w jaki sposób takie dostosowane do potrzeb poszczególnych krajów i stosownie ukierunkowane warunki wstępne można by wykorzystać do zwiększenia skuteczności europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, przy jednoczesnym zapewnieniu dalszego stosowania spójnego podejścia w całej UE;
 - i) rozważyła wykorzystanie faktu spełnienia warunków wstępnych jako wskaźnika potwierdzającego prawidłowe funkcjonowanie krajowych i regionalnych systemów w dziedzinach objętych odnośnymi warunkami wstępnymi, bez nakładania dodatkowych wymogów w zakresie kontroli i zgodności na zwłaszcza organy zarządzające europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi;
 - j) rozważyła wprowadzenie prostszego systemu realizacji, którego podstawą byłoby skuteczne stosowanie zasady proporcjonalności, opieranie się na przepisach krajowych oraz sprawnie działające systemy krajowe i regionalne: system ten mogłyby przyjąć wszystkie państwa członkowskie i regiony na podstawie przejrzystych, obiektywnych i wymiernych kryteriów;
 - k) zwiększała jasność, pewność prawa i spójność stosowania unijnych przepisów horyzontalnych, zwłaszcza w dziedzinie udzielania zamówień publicznych;
- (15) POWTARZA postulaty zawarte w swoich konkluzjach z dnia 25 kwietnia 2017 r.: ponownie zachęca Komisję, aby dążyła do dialogu politycznego z państwami członkowskimi w trakcie prac przygotowawczych do okresu po roku 2020 oraz apeluje do Komisji, by ta jak najwcześniej w 2018 r. przedstawiła własne propozycje w odniesieniu do polityki spójności na okres po roku 2020;
- (16) **PODKREŚLA** potrzebę płynnego przejścia między okresami programowania;
- (17) **POTWIERDZA WOLĘ** prowadzenia regularnej politycznej debaty między właściwymi ministrami w Radzie do Spraw Ogólnych w celu omawiania polityki spójności oraz europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych;
- (18) **PRZYWOŁUJE** swoje konkluzje z dnia 25 kwietnia 2017 r., w których stwierdza, że potrzebne są dalsze działania ze strony państw członkowskich i Komisji w celu zwiększenia widoczności i pozytywnego wizerunku polityki spójności oraz europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz **ZACHĘCA** do czynienia postępów w tej dziedzinie.